

ЛІТЕРАТУРА

1. Модели и методы управления персоналом \ под редакцией Моргунова Е. Б. \ М.: Интел-Синтез, 2001. — С. 229.
2. Афонин А. Основы мотивации труда: Организационно-экономические аспекты управления персоналом. — К.: МЗУУП-1994. — С. 190—191.
3. Пугачев В. П. Руководство персоналом организации. Учебник. — М.: Аспект Пресс., 1998. — С. 197—198.
4. Шкільов О. В. та ін. Аграрні соціально-трудові відносини. Підручник. — К.: 1997. — С. 196.
5. Сук Л. К. Облік оплати праці \ Бухгалтерія в сільському господарстві. 2001. — № 22. — С. 25.
6. Мескон Майкл и др. Основы менеджмента. — М.: Дело, 1992. — С. 385.

Т. В. Микитенко, канд. екон. наук, доцент
Національна академія державної податкової служби України

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ

Контроль за дотриманням податкового законодавства, правильністю нарахування та своєчасністю сплати податків і обов'язкових платежів до відповідних бюджетів є пріоритетним завданням податкових органів. Правильно організований контроль сприяє підвищенню ефективності управління фінансовою діяльністю підприємств, дотриманню податкової дисципліни, пов'язаною зі своєчасною сплатою податків, що особливо важливо в ринкових умовах господарювання. У сферу діяльності органів контролю в цій галузі входить і аналіз правильності ведення податкового обліку та звітності.

Діяльність податкових органів здійснюється за складних економічних умов, а саме: недосконалість та нестабільність податкового законодавства; надзвичайно високий рівень податкового навантаження від 56,0 до 120 % [1] завдає збитків підприємцям та змушує приховувати свої доходи. Порівняно з нормами передбаченими законом на 2005 рік заплановано зібрати податкових платежів у розмірі 40 % ВВП, хоча за попередні роки такі надходження склали не більше 38,8 %, що свідчить про низький рівень сплачуваності податків порівняно із податковими вимогами. Надвисока централізація системи збору податків, що становить більше 76 % не заохочує місцеві органи влади до максимізації податкових зборів. Не сприяє зростанню надходжень до бюджету і ворожий характер відносин між платниками податків та податківцями. На заваді низької результативності роботи податкових органів стоїть складна організація і непомірно дороге утримання податкової служби. Податкова система переобтяжена численними дрібними податками, витрати на облік і контроль яких перевищують надходження від їх сплати. Так, станом на 01.07.2005 р. в Україні діяло 26 загальнодержавних і 14 видів місцевих податків та зборів, хоча за соціологічними дослідженнями

платники податків в середньому сплачують від 9 до 12 видів податків та зборів.

Дослідження показують, що на підприємствах контроль податкових платежів зводиться до заключного контролю фінансово-господарської діяльності, коли контрольні перевірки здійснюються після складання звітності, результатом яких виявляється нарахування фінансових санкцій органами ДПА України.

Виходячи із завдання наповнення доходної частини бюджету доцільним є організація роботи податкових органів за таким напрямками:

- створення автоматизованої системи відбору платників податків для проведення виїзних перевірок з урахуванням результатів діяльності за даними фінансової звітності з подальшою оцінкою податкового потенціалу і макроекономічної ситуації суб'єктів господарювання України. Заслугує на увагу досвід податкових органів США, де запроваджено автоматизована система відбору на основі статистичних методів. Ці методи заключаються у визначенні регресійних моделей лінійних залежностей між даними податкових декларацій та інших джерел про платника податку, і задаваною величиною приховування отриманих доходів або завищення витрат. При цьому для побудови залежностей використовуються дані платників податків, у яких перевірка вже була проведена.

- підсилення контролю за фінансовими потоками в сфері діяльності «проблемних» платників податків. Так як фінансова звітність, яка ґрунтується на даних бухгалтерського обліку, є найвищим рівнем узагальнення різноманітних економічних показників діяльності господарюючого суб'єкта. Але відміна подання фінансової звітності у податкові органи не дає можливості проведення такого аналізу, тому він не знайшов застосування у податковому контролі.

- створення інформаційних ресурсів для накопичення даних про порушення податкового законодавства та їх аналіз для використання в наступних податкових перевірках;

- узагальнення і розробка профілактичних заходів при виявленні заборгованості за сплатою податків, при порушенні термінів їх сплати. Здебільшого при податкових перевірках всі заходи зводилися не до пожевлення господарської діяльності, а до стягнення адміністративних штрафів підприємств;

- максимальне задоволення інтересів платників податків та зменшення адміністративного навантаження на них (скорочення до мінімального часу, який витрачає платник на податкові процедури).

Слід запровадити проведення порівняльного аналізу формування бухгалтерського та оподаткованого прибутку, який дозволить визначити основні фактори, що впливають на розбіжності в їх обсязі та роботи відповідні висновки щодо ефективності ведення господарської діяльності підприємства.

Отже, підвищення ефективності податкового забезпечить не лише виконання обов'язків платників податків, а також сприятиме фінансовій стабілізації їх діяльності в умовах ринкових відносин.

ЛІТЕРАТУРА

1. Концепція реформування податкової системи України. Проект. // Урядовий кур'єр. — № 187. — 04.10.2005.
2. Блохіна Л. Н. Методы отбора налогоплательщиков для проведения налоговых проверок в США // Налоговая политика и практика. — № 12. — 2004. — С. 38.

Б. І. Мишолівський, асистент кафедри аудиту
Львівська комерційна академія

ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Як відомо на сьогоднішній час в Україні рівень соціального захисту населення доволі низький. Одним із чинників цього негативного явища є недостатнє фінансування державних установ охорони здоров'я та використання цих коштів не за призначенням (неефективне їх використання, розкрадання). Тому ситуація, що склалась у державі потребує посилення державного контролю за ефективним і раціональним використанням бюджетних коштів, зокрема тих, що адресуються установам охорони здоров'я. З цією метою потрібно реально оцінити сучасний стан основних елементів системи контролю і розробити напрями для її удосконалення.

Ця проблема не знайшла широкого відображення у літературі, а різні аспекти вдосконалення фінансово-господарського контролю були досліджені у працях таких вітчизняних та зарубіжних авторів, як Усач Б. Ф., Рудницький В. С., Білуха М. Т., Бутинець Ф. Ф., Романів М. В., Жигалов Л. А., Розенфельд И. Б. та ін. І тому дана ситуація зумовлює актуальність досліджуваної теми.

Основні завдання статті — це визначення порядку налагодження взаємозв'язків між органами державного контролю бюджетних установ охорони здоров'я, та запровадження найкращого закордонного досвіду щодо діяльності цих органів.

Метою статті є спроба обґрунтувати основні моменти, які дають підставу вважати, що реорганізація державного фінансового контролю установ охорони здоров'я зробить певні зрушення в цій галузі, що звичайно поліпшить рівень надання послуг з охорони здоров'я населенню України.

Фінансовий контроль — це одна із форм управління фінансами, особлива сфера контролю, зумовлена формуванням і використанням фінансових ресурсів в усіх структурних підрозділах економіки держави. Об'єктом фінансового контролю є фінансові показники діяльності суб'єкта господарювання [3].